

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 482

гр. София, 17.01.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 17.01.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

**ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова
Георги Терзиев**

като разгледа дело номер **7813** по описа за **2018** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Х. С. В., срещу Решение от 11.05.2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 6070/2017 г., с което на основание чл. 18 и чл. 20 от Валутния закон на Х. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева и в полза на държавата е отнет предмета на нарушението, за това, че на 29.11.2016 г. , пристигайки от САЩ в Република България е пренесъл през границата на страната 2700 евро и 9900 щатски долара с обща равностойност на 22 916,90 лева, без да декларира паричните средства пред митническите органи – нарушение на чл. 11а, ал.1 и ал.5 от Валутния закон и чл.2, ал.1 от Наредба № Н-1/01.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене митническите регистри по чл. 10а от Валутния закон.

В съдебно заседание, проведено на 02.11.2018 г. от страна на касатора, чрез процесуалните му представители адвокат Д. и адвокат Г. е направено искане да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския Съюз относно следните въпроси:

1. Може ли да се приеме, че с факта на навлизането в „зелен коридор“ се извършва пълния процес на деклариране по смисъла на чл. 141, пар. 1, б. „а“ от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446?
2. За да е налице „преминаване“ по смисъла на чл. 141, пар. 1, б. „а“ от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446, следва ли лицето да е навлязло и преминало през цялата дължина на коридора до неговия край?

3. Допустимо ли е за целите на декларирането по чл. 141, пар. 1, б. „а“ от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 валутната декларация да бъде поискана, получена и подадена в средата на зеления коридор?

4. Отговаря ли на критериите за ефективност, съразмерност и възпиращо действие по смисъла на чл. 9 от Регламент (ЕО) на Европейския парламент и на Съвета 1889/2005 наложената санкция, включваща и пълна конфискация (отнемане в полза на държавата) на цялата пренасяна от лицето валута?

В предоставения от съда срок ответникът – митница Аерогара С., чрез процесуалния представител, юрк. Я. представя подробно становище, с което обосновава неоснователност на искането за преюдициално запитване по въпроси 1-3, както и навежда довод, че по въпрос 4 е налице отправено преюдициално запитване, с оглед на което не следва да се оправи повторно такава.

След като се запозна с писмените доказателства и обстоятелствата по делото, както и приложимите правни норми, Административен съд София – град, в настоящия касационен състав намира, че така формулираните въпроси 1-3 са неотнормирани към конкретния правен спор. С оспореното наказателно постановление е наложена санкция за нарушение на чл. 11а от Валутния закон. От касатора са формулирани въпроси, касаещи тълкуването на чл. 141, пар.1 б.а от Делегиран Регламент на Комисията 2015/2446, според който „По отношение на стоките, посочени в член 138, букви а)–г), член 139 и член 140, параграф 1, всяко от долупосочените действия се счита за митническо деклариране: а) преминаването през зеления коридор, или коридора „нищо за деклариране“, в митническо учреждение, в което се използват два коридора“. Така цитираният текст, както и нормите на чл. 138, 139 и 140 от Регламента, към които препраща касаят пренасянето на стоки, а не пренасянето на пари в брой. Поради това тези въпроси са неотнормирани към спора по настоящото дело.

Регламентацията на пренасянето на пари в брой се съдържа в Регламент 1889/2005г., Валутния закон и Наредба № Н-1 от 01.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от Валутния закон. Текстът на чл. 141, пар.1 б.а от Делегиран Регламент на Комисията 2015/2446 няма отношение към конкретния правен спор, поради което и не е налице необходимост от неговото тълкуване за разрешаване на същия.

След извършена служебна проверка съдът установи, че с определение от 10.10.2018 г. по касационно с административен характер дело № 539/2018 г., по описа на Административен съд Хасково, по член 267, параграф първи, буква „а“ и буква „б“ от Договора за функциониране на Европейския съюз е отправено следното преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз:

Дали нормите на чл.9, пар.1 от Регламент (ЕО) №1889/2005г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005 г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността и на чл.49 пар.3 от Х. на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като тази на чл.20 ал.1 от Валутния закон, която за нарушение на задължението за деклариране по чл.3 от същия регламент, наред с наказанието глоба по чл.18 ал.1 от Валутния закон в размер от 1000 лева до 3000 лева, допълнително предвижда като кумулативна санкционна мярка и пълно отнемане на недекларираната сума, независимо от произхода и предназначението ѝ.

След като разгледа подробно доводите на страните както и отправеното преюдициално запитване до СЕС, и като съобрази предмета на настоящото дело и основният спор по същото съдът намира, че следва да спре производството по настоящото дело, тъй като счита, че правилното му решаване е обусловено от тълкуването, което ще даде СЕС по отправеното преюдициално запитване. Решението на СЕС във връзка със запитването се явява преюдициално по отношение на спора по настоящото дело и ще има значение за правилното решение по същото. Отделно от това съгласно чл. 633 от ГПК решението на Съда на Европейския съюз е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. Трайната съдебна практика, както на ВАС, така и на ВКС приема, че при наличието на отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз може да се спре не само делото, по което е отправено запитването, а и всички други дела с идентичен или сходен предмет, като спирането се постановява с отправянето на запитването, т.е. законът не предпоставя като условие за спирането наличието на вече образувано дело пред Съда на ЕС. (В този смисъл Определение № 9611 от 30.08.2016 г. на ВАС по адм. д. № 12128/2015 г., II о., Определение № 14117 от 02.11.2011 г. на ВАС по адм. д. № 12431/2011 г., 5-членен с-в, Определение № 540 от 11.07.2011 г. на ВКС по т. д. № 1055/2011 г., I т. о., ТК). Това е логичното разрешение, тъй като да се приеме обратното, би означавало да се допусне постановяване на решение в противоречие с правото на ЕС. Поради това съдът намира, че производството по настоящото дело следва да бъде спряно до постановяването на тълкуване от Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване, като са налице предпоставките по чл. 631, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 229, ал. 1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Относно искането за отправяне на преюдициално запитване по въпрос № 4 съдът намира, че същото е неоснователно, тъй като по същия въпрос вече е отправено преюдициално запитване с определение от 10.10.2018 г. по касационно с административен характер дело № 539/2018 г. по описа на Административен съд Хасково.

С оглед на горното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК, връзка чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по касационно с административен характер дело № 7813/2018 г., по описа на Административен съд София град, VII касационен състав до постановяване на решение по отправеното преюдициално запитване с определение от 10.10.2018 г. по касационно с административен характер дело № 539/2018 г., по описа на Административен съд Хасково.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС, направено в съдебно заседание, проведено на 02.11.2018 г., по формулираните в същото въпроси.

Определението, в частта, с която се спира производството по настоящото дело подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7 / седем/ дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.